

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 10887

Doknr.
333714

Dato
23-11-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 4. november 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 63 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 63:

”Vil ministeren undersøge, hvilke af de 56 kommuner, der ikke har en borgerrådgiver, som har en alternativ måde at sikre borgernes retssikkerhed på, og vil ministeren indhente beskrivelser af disse alternative ordninger?”

Svar:

Som jeg oplyste i mit svar på SOU alm. del spørgsmål 40, er det den enkelte kommunalbestyrelses ansvar, at kommunen sikrer borgerne den retssikkerhed og yder den service, de har krav på. Dette ansvar løfter kommunalbestyrelsen som udgangspunkt gennem kommunens sagsbehandlers ordentlige, grundige og korrekte sagsbehandling inden for lovgivningens rammer og i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Jeg er, som jeg også oplyste i mit svar på SOU alm. del spørgsmål 40, mest optaget af målet, nemlig at kommunerne træffer lovlige og rigtige afgørelser, leverer en ordentlig og grundig sagsbehandling inden for lovgivningens rammer og yder borgerne den hjælp og service, de har ret til. Og jeg ser selvfølgelig helst, at dette sker ved, at sagsbehandlingen over for borgeren i den enkelte sag er i orden med det samme.

Kommunalbestyrelsen kan efter behov iværksætte tiltag for at højne kvaliteten af sagsbehandlingen. Det kan være tiltag, der retter sig direkte imod kvaliteten af forvaltningens behandling af den enkelte sag, f.eks. opnormeringer, omorganiseringer eller kursusaktiviteter for sagsbehandlere. Kommunalbestyrelsen kan også vælge at iværksætte alternative ordninger eller tiltag, som ikke direkte retter sig imod sagsbehandlingen i den enkelte sag, herunder f.eks. at oprette en borgerrådgiverfunktion eller en anden enhed i kommunen, der ikke behandler den enkelte sag, men som fører et internt tilsyn med sagsbehandlingen i kommunen og eventuelt vejleder borgerne.

Når det er sagt, er jeg som nævnt i mit svar på SOU alm. del spørgsmål 41 helt opmærksom på, at der på socialområdet er behov for, at kommunerne har fokus på at styrke kvaliteten af sagsbehandlingen. Derfor afsatte partierne bag satspuljeaftalen for 2018-2021 netop midler til en handlingsplan til styrkelse af kvaliteten i sagsbehandlingen på handicapområdet, ligesom Ankestyrelsens løbende aktiviteter med dialogmøder, undervisning, længerevarende læringsforløb og offentliggørelse af praksisnotater gerne skulle medvirke til at højne kvaliteten af sagsbehandlingen i kommunerne.

Endelig handler en styrkelse af kvaliteten af sagsbehandlingen også om et mere grundlæggende løft af økonomien på velfærdsområdet, som denne regering har leveret på i to på hinanden følgende kommuneøkonomiaftaler.

Jeg agter på den baggrund ikke at spørge kommuner uden en borgerrådgiver, om de har alternative ordninger til at sikre borgernes retssikkerhed. Svarene herpå vil ikke kunne afdække, om kommunerne rent faktisk sikrer borgernes retssikkerhed eller ej, fordi dette først og fremmest må sikres gennem kvaliteten af forvaltningens behandling af den enkelte sag.

Med venlig hilsen

Astrid Krag